

получи́е днесъ е источникъ на злополучіею ни. Да-
во Богъ ни подкрѣпи да го тръпимъ, защото не
можемъ да тя освободимъ! » Така ся разговаря-
ха и тримата.

Честьта на Марія бѣше тоже прискрѣбна. При-
нудися да отстапи малкѣтъ си стаѣ на старей-
ше селачъ и съдружата му. Ако и много хубавы
стайчки ся намыраха празны, но младата селчанка
понудена отъ умраза заповѣда да наематъ и най-
простѣи мѣста на кѣщата. Причиняваше на свѣ-
крытъ си непрестанны скръби и трудеше ся разно-
образно да ги наказва като имъ налагаше тежки
работы и часто ги хукаше презъ всичкото продѣл-
женіе дневно. Марія полагаше всѣко стараніе за да
ѣ въблагодари по напраздно! Бѣдното сыраче у-
сѣти че бѣше тягость въ кѣщата. Старецътъ и
жена му не бѣха въ состояніе да ѣ утѣшѣтъ. И-
махъ и те много да теглѣтъ! Много пакти искаше
да ги остави по незнаеше на кадѣ да иде и нако-
нецъ отиде да ся совѣтува съ свѣщенника Ерла-
броа. » Добра Марію, ѣ каза добрый церковникъ,
не можешъ да останешъ вѣче въ селщинѣтъ; по-
койниѣтъ ти отецъ тя е отхранилъ добръ што по-
знавашъ колкото е нужно за едно управленіе на нѣ-
кое сѣмѣйство. Въ селщината искатъ отъ тебе ра-
ботѣ която неприлича; товарѣтъ ти съ работѣ ко-
ято надминува силѣтъ ти и за които не си. Съ
всичко това тя съвѣтвашъ да ѣ не оставишь по
настояще като ся заблуждавашъ въ бурѣтъ свѣ-
товны. Ще сторишь по добро да останешъ още